

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 8. Superborum difficilis correctio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

Jerem. 4.
8.

2. Paralip.
12, 20

VIII.
SUPERBO-
RVM DIF-
FICILIS
CORRE-
CTIO.

magnis potatoribus habeantur. An non hoc est, *Alfonsum* superbiâ superare? an non hostes mereri & bella, ac impedire pacem? *Super hoc accingite vos cilicijs, plangite & ululate, quia non est auersa ira furoris Domini à nobis.* Auertetur autem, si nos viderit, esse verè humiliatos. Ita enim cùm anno quinto regni *Roboam* ascendisset *Sesac rex Egypti in Ierusalem*, (quia peccauerant Domino) cùm mille ducentis curribus, & sexaginta millibus equitū; nec erat numerus vulgi, quod venerat cum eo ex *Egypto &c.* cepissetq; civitates munitissimas in *Iuda*, per *Semeiam* Prophetam dixit Dominus: *Vos reliquistis me, & ego reliqui vos in manu Sesac.* Consternatiq; principes *Israel*, & rex dixerunt: *Iustus est Dominus.* Cùmq; vidisset Dominus, quod humiliatus esset, factus est sermo Domini ad *Semeiam*, dicens: *Quia humiliati sunt, non disperdam eos.*

Vtrinam sic humiliatus esset etiam *Alfon-*
sus! cui tot plagæ, non alia de causa inflictæ sunt, quàm vt essent medicinæ. Sed, vt in magnis morbis, ipsa pharmaca vertuntur in venena, ita in *Alfonso* castigatio fuit, non emendatio, quidquid huc vsque ei est inflictu. Multi ægroti medicum differunt: sed serò is venit, quando iam anima sub dentibus est.

Hinc

Hinc rectè, Satyricus ait: *Venienti occurrere morbo.* Luctanti cum morte, serò medicina paratur, serâque est in fundo parsimonia. Quanquam, apud Deum, nemo serò agit pœnitentiam, quando cumque illam agit: modò ictus sapiat. Pulsat Deus apud omnes, iuxta illud *Ecce sto ad ostium & pulso.* Qui habent *aures audiendi*, aperiunt illi ianuam cordis sui. Et intrat, & mansionem apud eos facit. Qui aures occludunt, *sicut aspis* ad incantationem, sponte non audiunt: quare eum millies pulsantem volentes excludunt, & cum ignominia, totas noctes, sub prunia stantem, ante fores relinquunt: vt conqueri meritò dicereque possit: *cincinnati mei pleni sunt guttis notitium.* Sed & ipse cur vicissim eos, cum virginibus fatuis, non excludat? Meritò excluderet, non tamen excludit, nisi gratiam illius excludentes. Quare hoc est malos inter & bonos discrimen, quod inter asperas rupes & terræ bonæ glebam. Imber cadit & super saxa, & super mollem terram. In saxis nihil, in terra molli multum efficit. Ita diuina sapientes, quando cumque à Deo feriuntur, aut aduersis exercentur, in se ipsos descendunt, & inquirunt, quid in eis diuinus oculus viderit castigatione dignum. Impij autem, & qui

Apoc. 3:

20.

Psal. 57. 5.

Cant. 5. 2.

Matth. 25

Prou. 21.
29.

Eccles. 1.
15.

in profundum venerunt, neque infamia, neque reprehensione, neque infortunijs, neque morbis ipsis corriguntur. *Vir impius procaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam: & Peruersi difficile corriguntur.* Dicas illis, quid quid velis; facias, quidquid possis, lapidi loqueris, lapidi facis: oleum & operam perdis. Quod & *Alfonso* accidit, cuius superbia vt incendium creuit, conscientia callum obduxit, pectus in adamantem obduruit: contempnit monentes, non sensit tangentes, ipsos duritiâ vicit ictus malleorum. Non euduntur, quæ non molliuntur.

PARS SECVNDA.

IX.

Eccles. 10.
SUPER-
BIAE FRV-
CTVS.

1. Timoth
vlt.

S. Thom.
1. 2. q. 84.
2. 2.

Vam verè dixit Ecclesiastes? *Initium omnis peccati superbia?* Quamuis enim, si executionem peccati spectemus, & id quod præbet occasionem adimplendi omnia peccati desideria, sint diuitiæ, atque ea propter ab Apostolo, dicatur *radix omnium malorum est cupiditas*; superbia tamen, ordine intentionis, est *initium omnis peccati*: cum finis, in omnibus bonis temporalibus acquirendis sit, ut homo per illa, quandam perfectionem singularem & excellentiam habeat;